

Egy száműzött szonett (Levél a szerkesztőségnek)

Az elmúlt fél évszázadban *Juhász Gyula* összes verseinek minden kiadásából - éppen az újra meg újra megalázott „csonka Magyarország” említése miatt - méltánytalanul máig kirekesztették az Arad című költeményét. Ezt ajánlom az olvasók figyelmébe.

Szeged szülöttének, a radikális balliberális-ként közismert Juhász Gyulának a verseskötetei 5 évtizeden keresztül megcsonkított formában jelentek meg, kirekesztve belőlük a gerinces magyar verseket.

Létezett valaha (1880-tól) Szegeden, a Palánk területén *Aradi utca* is, de az országvesztő, a revans-tól rettegő, magyarüldöző kommunista rémuralom (1952-ben) ezt is eltörölte.

Ne feledjük, az „elvtársak” himnusza máig is így szól: „...A múltat végképp eltörölni!”

Péter Lászlónak, Szeged helytörténésének és díszpolgárának szorgos kutatómunkája nyomán tudjuk, hogy léteznek elhallgatott Juhász Gyula-versek is... Most, 18 évvel a rendszerváltás után végre itt az ide-

je, hogy rendezzük a költőóriásaink és megcsonkított munkásságuk iránti adósságunkat egy szabad Magyarországon...

A Szegedi Végegylet minden fórumon népszerűsíteni kívánja Szeged szülöttének és hűséges költőjének, Juhász Gyulának egyik legmeghatóbb versét, a magyar irodalom gyöngyszemét, a magyar fájdalom, a kirekesztettség és üldöztetés egyik legszebb szonettjét, melyet Szegeden írt Európa legszégeylenesebb diktátumának, Trianonnak az évében (1920-ban), az aradi vértanúk emléknapijának előestéjén.

A szovjet megszállás kezdete óta nem olvashattuk ezt a verset, most itt az idő, hogy bepótoljuk majd 3 emberöltőnyi elmaradásunkat!

Tisztelettel:

Szabó László, a Szegedi Végegylet elnöke

